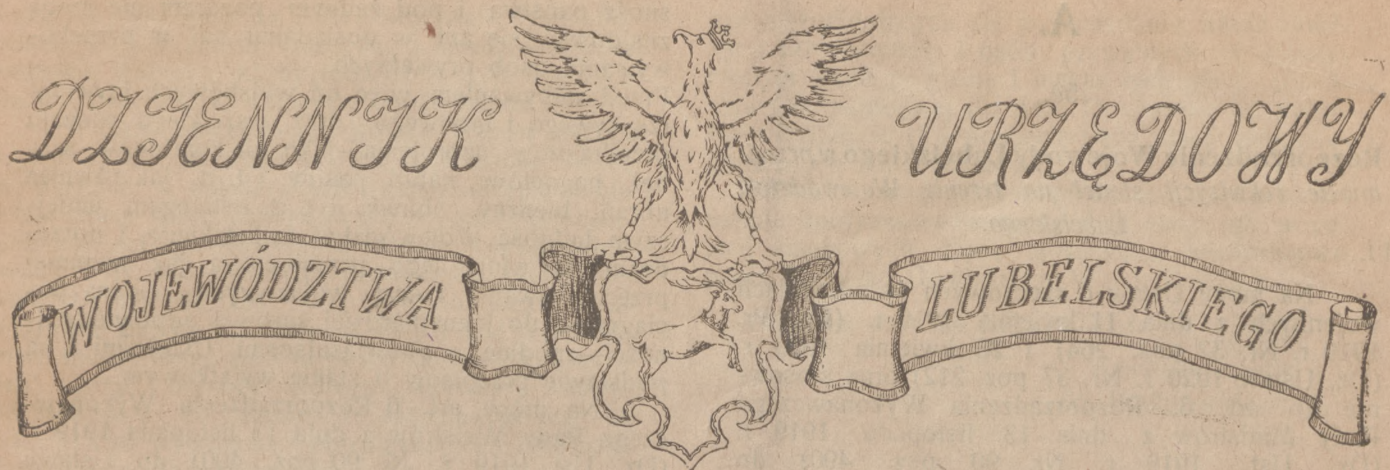
Nr. 4. **Lublin, dnia 31. lipca 1920 r.** **Rok I.**

Cena numeru pojedynczego wynosi 5 Mk. Dziennik wysyłany będzie po wpłaceniu 50 Mk. na poczet prenumeraty; przedpłatę uiszczać można tylko w drodze Pocztowej Kasy Oszczędnościowej na konto Nr. 100.200. „Dziennik Urzędowy" przyjmuje ogłoszenia instytucji społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucji: Opłata za wiersz drobnego pisma jednoszpaltowego lub jego miejsce 2 Mk., za szpaltę 150 Mk., za stronę 300 Mk., za ogłoszenia o zgubionych dokumentach 7 Mk. od osoby i wiersza.

Redakcja i Administracja: Gmach Urzędu Wojewódzkiego Niecała Nr. 14, drzwi 15.

A.

59.

Rozporządzenie Wojewody Lubelskiego *w przedmiocie rekwizycji siodeł na terenie Województwa Lubelskiego.*

L. 2093/II/1.

Na mocy Ustaw o rzeczowych świadczeniach wojennych z dnia 11 kwietnia 1919 r. (Dz. Pr. 1919 r. Nr. 32 poz. 264) i 23 kwietnia 1920 r. (Dz. Ustaw 1920 r. Nr. 37 poz. 212) oraz stosownie do art. 6. Rozporządzenia Wykonawczego Rady Ministrów z dnia 13 listopada 1919 r. (Dz. Ust. 1919 r. Nr. 90 poz. 490) do ustawy Ustawy Tymczasowej z dnia 2. sierpnia 1919 r. „O organizacji Władz II Instancji" (Dz. Pr. P. P. Nr. 65 poz. 395 z roku 1919) — zarządzam we wszystkich sklepach, składach, fabrykach, warsztatach i t. p. oraz u osób prywatnych rekwizycję siodeł.

Podlegające rekwizycji na mocy niniejszego rozporządzenia siodła, winny być niezwłocznie i pod żadnym pozorem nie później jak do dnia 25. lipca 1920 r. dostarczone przez posiadaczy do właściwych Starostw w powiatach, a w Lublinie do Komisarjatu Rządowego (Hotel Europejski I. p.) w godzinach urzędowych (od gcdz. 9 rano do 3 popołudniu za wyjątkiem dni świątecznych).

Oddawcom siodeł wydane będą przez Władze Wojskowe tymczasowe kwity rekwizycyjne (art. 10 Ustawy z dnia 11. kwietnia 1919 r. o rzeczowych świadczeniach wojennych), wypłata zaś wynagrodzenia nastąpi po ustaleniu cen w myśl art. 9 wymienionej ustawy.

Osoby winne uchylenia się od wykonania niniejszego Rozporządzenia, zgodnie z art. 15 Ustawy z dnia 11. kwietnia 1919 r. o rzeczowych świadczeniach wojennych (Dz. Pr. P. P. Nr. 32 poz. 264 z r. 1919), będą karane przez Władze Administracyjne karą aresztu do 1 roku iub grzywną do wysokości Maiek 100.000.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z chwilą jego ogłoszenia.

Lublin, dn. 15 lipca 1920.

Wojewoda Lubelski

St. Moskalewski m. p.

60.

Rozporządzenie Wojewody Lubelskiego *w przedmiocie zakazu kupna, przechowywania i posiadania rzeczy wojskowych.*

L. 2266/II/1.

Zachodzą dość częste wypadki, że ludność cywilna kupuje, czy też otrzymuje w drodze daru od wojskowych konie, krowy, wozy oraz różne przedmioty, wchodzące w skład uzbrojenia i umundurowania armji.

Wszystkie te rzeczy z reguły stanowią własność państwa i pod żadnym pozorem nie mogą znajdować się ani w posiadaniu ani w przechowywaniu osób prywatnych.

Przed nabywaniem więc od wojskowych inwentarza żywego i martwego, oraz wszelkiego rodzaju przedmiotów uzbrojenia—jako to: karabinów, szabel, bagnetów, naboi, pasów i t. p. jak również ubrań, bielizny, obuwia i t. d. ostrzegam niniejszym ludność Województwa Lubelskiego, i uprzedzam, iż winni tego przestępstwa jak niemniej przechowywania rzeczy wojskowych zostaną pociągnięci do jaknajbardziej surowej odpowiedzialności—zgodnie z obowiązującemi Ustawami i na podstawie przepisów o stanie wyjątkowym.

Na mocy art. 6 Rozporządzenia Wykonawczego Rady Ministrów z dnia 13 listopada 1919 r. (Dz. Ust. 1919 r. № 90 poz. 490) do Ustawy Tymczasowej z dnia 2 sierpnia 1919 r. „o organizacji Władz II instancji" (Dz. Pr. P. P. Nr. 65, poz. 395 z r. 1919), nieniejszem zarządzam dostarczenie do Starostw i posterunków policyjnych **bezwarunkowo do dnia 15 sierpnia 1920 r.** wszystkich posiadanych przez ludność cywilną rzeczy wojskowych, oraz nabytego od wojskowych żywego i martwego inwentarza, a to pod grozą konfiskaty tych przedmiotów oraz pociągnięcia winnych do jaknajbardziej surowej odpowiedzialności.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od chwili jego ogłoszenia.

Lublin, d. 27. lipca 1920 r.

Wojewoda Lubelski

St. Moskalewski m. p.

61.

Okólnik (319) Wojewody Lubelskiego do Panów Starostów Województwa Lubelskiego, Pana Komisarza Rządu na m. Lublin, oraz Panów Prezydentów miast Lublina i Siedlec *w przedmiocie obwieszczania rozporządzeń władz państwowych*

L. 2178/II/1.

W ostatnich czasach jest podawana do wiadomości ludności przez rozplakatowanie taka duża ilość rozporządzeń, obwieszczeń i wezwań władz i urzędów państwowych oraz organizacji działających z ramienia Rady Obrony Państwa i innych pożytecznych instytucji, iż trudno jest liczyć na to, ażeby wszystkie te plakaty były należycie odczytywane, a przedewszystkiem nie można spodziewać się zaznajomienia z ich treścią ludności, zamieszkałej na prowincji—w szczególności zaś we wsiach.

A jednak zapoznanie ludności z zarządzeniami Władz państwowych i to przedewszystkiem w sprawach, dotyczących bezpieczeństwa Państwa i wojskowości jak np. wprowadzenie sądów doraźnych na dezerterów, poborów do wojska, świadczeń wojennych i t. p. z mocy których to zarządzeń wypływają w stosunku do ludności obowiązki

i ciężary oraz kary za niewykonywanie tych obowiązków—jest rzeczą konieczną i należy wyzyskać wszelkie sposoby, ażeby ludność o tych obowiązkach i karach była należycie informowana.

Wobec powyższego, proszę Panów wydać zarządzenia i dopilnować ich wykonania, ażeby w miastach i miasteczkach rozporządzenia i obwieszczenia władz państwowych w ogóle, w szczególności zaś zarządzenia, o których wspomniałem wyżej, były podawane do wiadomości przez obębnianie. Co się zaś tyczy wsi, to uważam za właściwe zarządzić, ażeby w każdej wsi przed domem miejscowego sołtysa został zawieszony dzwonek, przy pomocy którego wzywałby sołtys mieszkańców do siebie i zaznajamiał ich ze wszystkiemi wydanemi i obowiązującemi rozporządzeniami władz państwowych.

Na sołtysów należy przeto włożyć obowiązek, ażeby, po otrzymaniu rozporządzenia lub obwieszczenia, wzywali przez dzwonienie ludność do siebie i tam informowali ją o wydanych zarządzeniach. Powinni oni to w stosunku do każdego zarządzenia stosować parokrotnie, ażeby ludność możliwie jaknajdokładniej informować.

O wykonaniu niniejszego proszę mi donieść

Lublin, dn. 20 lipca 1920 r.

Wojewoda Lubelski

St. Moskalewski m. p.

62.

Okólnik (342) Wojewody Lub. do PP. Starostów Województwa Lubelskiego oraz Pana Komisarza Rządu na m. Lublin *w przedmiocie rejestracji stacji radjotelegraficznych, znajdujących się w posiadaniu instytucji cywilnych i osób prywatnych.*

2114/II/1.

Naczelne Dowództwo Wojsk Polskich zawiadomiło, iż niektóre instytucje i osoby prywatne posiadają stacje radjotelegraficzne odbiorcze, które nie są rejestrowane u Władz wojskowych.

Na zasadzie rozkazu Sztabu Generalnego L. dz. 26 z dnia 25 listopada 1918 r. p. 5 eksploatacja wszystkich stacji radjotelegraficznych na terenie Ziem Polskich odbywa się wyłącznie pod zarządem wojskowym, a prywatne stacje wogóle są niedopuszczalne i o istnieniu ich po wyjściu wojsk okupacyjnych należało natychmiast powiadomić Sztab Generalny.

Ponieważ zdarzają się wypadki, iż komunikaty prasowe z Moskwy, nie przeznaczone do wiadomości publicznej, przedostają się na łamy prasy, przeto koniecznem jest zaprowadzenie ścisłej kontroli nad stacjami, co można uskutecznić jedynie przez poddanie tych stacji kontroli władz wojskowych.

Wobec powyższego, opierając się na reskrypcie Ministerstwa Sraw Wewnętrznych z dnia 11 lipca rb. Nr. 862/1 A. W., polecam Panu Staroście (Komisarzowi Rządu) zarządzić natychmiast spis wszystkich stacji korespondencyjnych, jak i odbiorczych, znajdujących się w posiadaniu władz cywilnych lub instytucji i osób prywatnych w powierzonym Panu powiecie i wykaz tych stacji przedstawić mi najpóźniej do dnia 15 sierpnia rb. ewentualnie donieść, iż w powiecie Pana stacji radjotelegraficznych zupełnie niema.

Dalsze zarządzenia odnośnie zamknięcia ewentualnie kontynuowania pracy tych stacji np. w celach naukowych będą wydawane każdorazowo przez Naczelne Dowództwo Wojsk Polskich.

Lublin, dnia 24 lipca 1920 r.

Wojewoda Lubelski

St. Moskalewski m. p.

63.

Okólnik (347) Wojewody Lubelskiego do Panów Starostów Województwa Lubelskiego *w przedmiocie uczęszczania dzieci do szkoły w miesiącach wiosennych i jesiennych.*

L. 1855/II/1.

Ministerstwo wyznań religijnych i Oświecenia publicznego w piśmie z dnia 26 maja b. r. L. 9699/1 zwraca uwagę na spadek frekwencji w publicznych szkołach powszechnych w miesiącach wiosennych i jesiennych. Przyczyny tego zjawiska, zdaniem Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, są następujące: zwyczaj używania dzieci szkolnych do pomocy przy robotach polnych, paszenia bydła i gęsi, brak zrozumienia i zainteresowania się sprawami oświaty przez ludność wiejską oraz zakorzeniona z czasów rosyjskich tradycja, iż nauka w szkołach odbywa się jedynie w miesiącach zimowych.

Zaradzić temu może praca nauczycieli i władz szkolnych przy współdziałaniu władz powiatowych i organów samorządu miejskiego i wiejskiego.

Dlatego też w myśl powyższego pisma Ministerstwa W. R. i O. P. oraz Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 24 czerwca b. r. L. A. O. 1446/1 winni Panowie Starostowie okazać jaknajszersze poparcie zamierzeniom Inspektorów szkolnych i Rad Szkolnych okręgowych, mających na celu podniesienie frekwencji szkolnej w czasie miesięcy wiosennych i jesiennych, jak również zwrócić uwagę na konieczność takowego Wydziałom Powiatowym.

Równocześnie należy przestrzegać, by organa (wójtowie gmin, magistraty, ewent. policja miejscowa), powołane w myśl art. 42 Dekretu o obowiązku szkolnym z dnia 7 lutego 1919 r. (Dz. Ust. Nr. 14 poz. 147) do wykonywania orzeczeń karnych dozorów szkolnych gminnych za niedopełnienie obowiązku szkolnego — niedopuszczały do szkodliwej zwłoki w wykonywaniu tych orzeczeń.

Zechcą Panowie Starostowie o wykonaniu niniejszego donieść w terminie dwutygodniowym.

Lublin, dn. 24. lipca 1920 r.

Wojewoda Lubelski

St. Moskalewski m. p.

64.

Okólnik (258) Wojewody Lubelskiego do wszystkich Panów Przewodniczących Wydziałów Powiatowych w Województwie Lubelskiem oraz Panów Prezydentów miast Lublina i Siedlec *w przedmiocie podwyższenia norm podatków komunalnych.*

L. 765/III/1.

Na skutek okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 220 z dnia 24 czerwca 1920 r. Nr. S. F. 1454/1 podaję do wiadomości i dalszego zarządzenia Panów Przewodniczących oraz Prezydentów, co następuje:

Wskutek deprecjacji pieniądza i wynikłej stąd powszechnej drożyzny — koszty samorządu na administrację własną wzrosły bardzo znacznie. Z tego powodu należy też oczekiwać pewnych trudności przy układaniu budżetów na nowe czasokresy t. j. przy bilansowaniu strony wydatków ze stroną dochodów.

W celu zaradzenia powyższemu Ministerstwo Spraw Wewnętrznych uważa za wskazane zalecić Panom Przewodniczącym Wydziałów Powiatowych, Prezydentom i Burmistrzom miast wniesienie pod obrady Sejmików, względnie Rad Miejskich, sprawy podwyższenia norm, pobieranych podatków samodzielnych.

Odnośne uchwały winny być w myśl art. 47 Dekretu o tymczasowej ordynacji powiatowej (Dziennik Praw Nr. 13) 1919, poz. 141) oraz art. 38 Dekretu o samorządzie miejskim (Dziennik Praw Nr. 13 (1919 r. poz. 140) przedstawiane właściwym władzom nadzorczym do zatwierdzenia.

Lublin, dn. 3. lipca 1920 r.

Wojewoda Lubelski

St. Moskalewski m. p.

65.

Okólnik (301) Wojewody Lub. do wszystkich Pp. Przewodniczących Wydziałów Powiatowych w Województwie Lubelskiem *w przedmiocie organizacji ludowych szkół rolniczych i ferm powiatowych.*

L. 810/III/1.

Na skutek reskryptu Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych Nr. 9764/S. I. z dnia 5 lipca r. b. podaję do wiadomości i zastosowania się Panów Przewodniczących co następuje:

Na mocy uchwały Sejmu Ustawodawczego z dnia 22/VII 1919 roku została powołana Komisja Sejmowo-Rządowa z udziałem rzeczoznawcy-gleboznawcy, która wyznacza tereny dla przyszłych ośrodków oświaty rolniczej i kultury. Projekt ustawy o organizacji ludowych szkół rolniczych został wniesiony do Sejmu Ustawodawczego i wejdzie w najbliższej przyszłości pod obrady plenum Sejmu.

Projekt ustawy przewiduje oparcie szkolnictwa rolniczego o związki komunalne przy bardzo wydatnej pomocy Rządu.

Projekt Ustawy o fermach powiatowych zostanie opracowany w najbliższej przyszłości.

Komisja Sejmowo-Rządowa przy wyznaczaniu sieci wspomnianych instytucji działa w porozumieniu z czynnikami miejscowymi.

Większość związków komunalnych i instytucji społecznych nadesłały szczegółowe propozycje, na mocy których zgłoszone folwarki zostały zarezerwowane przed parcelacją do czasu zbadania ich przez Komisję Sejmowo-Rządową.

Powiatowe Związki komunalne, które dotąd odnośnych zgłoszeń nie nadesłały, zechcą przedłożyć je w możliwie najkrótszym czasie Urzędowi Wojewódzkiemu i przedstawić wykaz folwarków państwowych, najodpowiedniejszych na szkoły rolnicze męskie i żeńskie, fermy powiatowe, ewentualnie pole doświadczalne, łącząc, o ile możności, szkołę roln. męską i pole doświadczalne na jednym folwarku.

Termin zgłoszeń w każdym razie nie może być późniejszy **niż 20 sierpnia 1920 r.**

Lublin, dnia 10 lipca 1920.

Wojewoda Lubelski

St. Moskalewski m. p.

66.

Okólnik (299) Wojewody Lub. do wszystkich Pp. Przewodniczących Wydziałów Powiatowych Województwa Lubelskiego, oraz do Panów Prezydentów miast Lublina i Siedlec, *w przedmiocie Opieki społecznej i budżetu związków komunalnych.*

L. 815/III/1

Na skutek reskryptu Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej z dnia 8 lipca 1920 r. Nr. 6854/IV podaję do wiadomości Pana Przewodniczącego (Prezydenta) i uwzględnienia przy zestawianiu budżetu komunalnego, co następuje:

Zwracanie się rozmaitych instytucji ratowniczych do M-stwa Pracy i Opieki Społecznej o pokrycie całkowitego niedoboru i udzielenie subwencji na pokrycie całkowitego budżetu instytucji jest zasadniczo niedopuszczalne, gdyż to równałoby się przejęciu opieki społecznej przez państwo, gdy tymczasem obowiązek utrzymywania niezamożnych członków gminy winien spoczywać na gminie.

Dział potrzeb opieki społecznej winien być tak samo objęty ogólnym preliminarzem budżetowym związków komunalnych Sejmików i Rad miejskich, jak są nim objęte potrzeby szkolnictwa, sanitarne i t. d. i że podobny preliminarz winien być opracowany przez Komisję Opieki Społecznej w porozumieniu z Delegatem Opieki Społecznej.

Jedynie w wyjątkowych wypadkach mogą Komisje wystąpić o zasiłek rządowy, do których to wypadków zaliczyć można subwencje dla instytucji, opiekujących się dziećmi lub starcami, których przynależność do gminy nie jest ustalona lub —subwencję dla takich instytucji, jak pogotowie Opiekuńcze dla dzieci, schroniska dla sierot wojennych, komitety ratunkowe, schroniska dla inwalidów wojennych i t. p.

O ile już egzystujące zakłady dobroczynne znalazły się w wyjątkowo ciężkich warunkach— Rząd będzie udzielał subwencji jedynie na podstawie preliminarzy, w których będą wykazane sposoby zaspakajania potrzeb opieki społecznej, a więc sumy, które będą asygnowane przez samorząd, fundusze i dochody własne instytucji, oczekiwane wpływy z ofiar, składek i t. p., a wreszcie suma pożądanej od Rządu zapomogi.

Tylko przy takim postawieniu sprawy Rząd będzie mógł w racjonalny sposób popierać akcję opiekuńczą na prowincji i uniknie całego szeregu próśb i żądań częstokroć nieuzasadnionych.

Lublin, dnia 13 lipca 1920 r.

Wojewoda Lubelski
St. Moskalewski m. p.

67.

Okólnik (333) Wojewody Lub. do PP. Starostów Województwa Lubelskiego *w przedmiocie zakazu rękwizycji mieszkań zajętych przez rodziny ochotników wojskowych.*

L. 869/III/1.

Wskutek wezwania Naczelnika Państwa i Rady Obrony Państwa liczni obywatele Rzeczypospolitej jako ochotnicy wstąpili do armji.

Obowiązkiem Państwa jest postarać się oto, ażeby byt rodzin Ochotników nie był zagrożony, a w pierwszym rzędzie, ażeby rodziny te nie były pozbawione dachu nad głową.

Wobec tego zechce Pan Starosta zwrócić uwagę Magistratów miast, znajdujących się na terytorjum powierzonego Panu Staroście powiatu, że ustawa z dnia 27 listopada 1919 r. Nr. 92 poz. 498 Dz. U. Rz. P. o zajmowaniu mieszkań na rzecz urzędów państwowych i urzędników państwowych nie może być stosowaną względem najbliższych rodzin tych obywateli, którzy jako ochotnicy wstąpili do armji polskiej.

Lublin, dnia 22 lipca 1920 r.

Wojewoda Lubelski
St. Moskalewski m. p.

68.

Okólnik (257) Wojewody Lub. do PP. Starostów Województwa Lubelskiego *w przedmiocie zastosowania ustawy z dnia 18/III 1920 r. o wydzierżawianiu niezagospodarowanych użytków rolnych do majątków państwowych i majątków pozostających pod zarządem państwowym.*

L. 1194/VI/1.

Na mocy okólnika Pana Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych Nr. 152 z dnia 14 czerwca b. r. zarządzam co następuje:

Przy stosowaniu ustawy z dnia 18 marca b. r. (Dz. Ust. Nr. 28 poz. 165) do niezagospodarowanych użytków rolnych w majątkach państwowych lub majątkach prywatnych, pozostających pod zarządem państwowym, należy rozróżniać, czy majątki te znajdują się we własnej administracji właściwych organów państwowych, czy też zostały wydzierżawione osobom trzecim.

W pierwszym wypadku zasada przymusowego wydzierżawienia niezagospodarowanych użytków rolnych zastosowania mieć nie może.

W razie, gdyby w majątkach tych były niezagospodarowane użytki rolne, zarządy tych dóbr winny wydzierżawić je dobrowolnie posługując się przy wyborze osób dzierżawców wykazami kandydatów i informacjami o nich, znajdującemi się we właściwem Starostwie, wnioskami Komitetów gminnych pomocy rolnej, będącemi w posiadaniu Starostw, oraz uwzględniając w miarę możności ogólny plan akcji dzierżawnej ustanowionej przez Starostę dla danego powiatu. W tym celu inspektorowie majątków państwowych i zarządcy państwowi winni być w stałym kontakcie z właściwymi starostami.

O ile — zdaniem właściwego Starosty akcja dobrowolnego wydzierżawienia niezagospodarowanych użytków we wspomnianych właśnie majątkach nie postępuje należycie, winien Starosta swe spostrzeżenia w tej mierze przedstawić w drodze służbowej Ministerstwu Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

W drugim z wymienionych wypadku t. j. w razie, gdy niezagospodarowane użytki znajdują się w majątkach państwowych lub w majątkach prywatnych, będących pod zarządem państwowym, wydzierżawionych osobom trzecim, przepisy ustawy z 18 marca 1920 r. (Dz. Ust. Nr. 28 poz. 165) i rozporządzenia wykon. z 30 marca 1920 r. (Dz. Ust. Nr. 29 poz. 174) mają do tych użytków w zupełności zastosowanie, z tem jednak zastrzeżeniem, że co do czasu trwania przymusowej dzierżawy winni P.P. Starostowie porozumieć się poprzednio z inspektorem majątków państwowych, względnie z rządcą państwowym majątku prywatnego, przyczem czas trwania dzierżawy przymusowej nie powinien w regule przekraczać czasu dzierżawy odnośnego majątku.

Lublin, dn. 26 czerwca 1920 r.

Wojewoda Lubelski
St. Moskalewski m. p.

69.

Okólnik (255) Wojewody Lub. do PP. Starostów Województwa Lubelskiego *w przedmiocie zawierania, umów na dzierżawę niezagospodarowanych użytków rolnych.*

L. 1124/VII/.

Na mocy okólnika p. Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 5-go czerwca b. r. Nr. 146, zarządzam co następuje:

Tymczasowe umowy dzierżawne, zawarte w myśl okólnika p. Ministra Rolnictwa z dnia 19 kwietnia 1920 roku Nr. 116 (Dz. Urz. Min. Rol. i D. P. z 1920 r. Nr. 4) winny być obecnie zastąpione nowemi umowami spisanemi **według ustalonego, a załączonego przy niniejszym wzoru.**

Umowy należy spisywać w jednym egzemplarzu, po jednym odpisie umowy, zaświadczonym przez p. Starostę, należy udzielić właścicielowi i dzierżawcy. Oryginalne umowy dzierżawne należy po zaopatrzeniu ich bieżącemi numerami starannie przechowywać w aktach starostwa.

Wobec tego, że w myśl art. 12 rozporządzenia wykonawczego do ustawy z dnia 18 marca 1920 r. w przedmiocie wydzierżawienia niezagospodarowanych użytków rolnych na terenie b. zaboru rosyjskiego i austryjackiego (Dz. Ust. Nr. 29 z 1920 r. poz. 124) właścicielowi gruntu przysługuje w ciągu dni 8 od chwili doręczenia decyzji Starostwa prawo odwołania się do Wojewody, przed zawarciem umowy dzierżawnej z poszczególnymi kandydatami, należy zawiadomić właściciela o zamiarze wydzierżawienia jego niezagospodarowanych użytków. Jeżeli właściciel w tym terminie nie wniesie odwołania, należy umowę dzierżawną zawrzeć po upływie 8-dniowego terminu odwoławczego, w razie zaś wniesienia odwołania należy umowę zawrzeć dopiero po nadejściu decyzji mojej, decyzja ta winna być powzięta niezwłocznie, a w każdym razie przed upływem dni 14 od daty przedłożenia sprawy Urzędowi Wojewódzkiemu.

Decyzję, co do której p. Starosta w ciągu dni 14 nie otrzyma sprzeciwu ze strony mojej, należy uważać za zatwierdzoną przezemnie i uprawniającą Pana Starostę do zawarcia umowy dzierżawnej.

Podpisywanie umów dzierżawnych przez dzierżawców umiejących pisać winno być dokonywane w obecności referenta rolniczego i 2-ch świadków, po stwierdzeniu przez referenta tożsamości osoby dzierżawcy.

Umowy dzierżawne z osobami niepiśmiennemi winny być zawierane w formie aktu notarjalnego; w tym wypadku pierwszy wypis z aktu notarjalnego pozostaje w aktach Starostwa.

W sprawie spisywania umów dzierżawnych zechcą Panowie Starostowie zwrócić uwagę na następujące okoliczności:

Odnośnie do art. 2 umowy dzierżawnej:

Za podstawę obliczenia czynszu dzierżawnego z 1 morga dzierżawionego gruntu, w myśl art. 4 ustawy z dnia 18 marca 1920 r. (Dz. Ust. z 1920 r. Nr. 23 poz. 16) winna być wzięta cena kontygentowa następujących ilości żyta:

a) w pierwszym roku dzierżawnym 20—30 kgl. żyta zależnie od jakości i stanu wydzierżawionego gruntu,

b) w drugim roku dzierżawnym 30—40 kgl. żyta zależnie od jakości i stanu wydzierżawionego gruntu,

c) w trzecim roku dzierżawnym 40—50 kgl. żyta zależnie od jakości i stanu wydzierżawionego gruntu,

d) w czwartym roku dzierżawnym 50—60 kgl. żyta zależnie od jakości i stanu wydzierżawionego gruntu.

Wobec tego należy w umowie dzierżawnej, jako podstawę wymiaru czynszu dzierżawnego za poszczególne lata dzierżawne, wstawić cyfrę, równającą się iloczynowi, powstałemu z pomnożenia ilości wydzierżawionych morgów przez ilość żyta, ustaloną w umowie z dzierżawcą, stosownie do wyżej wskazanych norm.

Odnośnie art. 12 umowy dzierżawnej:

W art. tym należy szczegółowo wymienić budynki gospodarcze oraz składowe inwentarza martwego, oddane dzierżawcy do użytkowania. Wysokość czynszu dzierżawnego, który dzierżawca winien opłacać za dzierżawę budyków gospodarczych i inwentarza martwego, zależną być winna od ilości i stanu tych przedmiotów, oraz odpowiadać czynszom płaconym za takież przedmioty w danym powiecie. Sumę odpowiednią należy wstawić w ostatnim ustępie art. 12-go.

Dokładny i szczegółowy opis budynków gospodarczych i inwentarza martwego, oddanych dzierżawcy przy wprowadzeniu go w dzierżawę przez Referenta Rolniczego, należy dołączyć do umowy dzierżawnej i razem z umową przechowywać.

Odnośnie art. 13 umowy dzierżawnej:

W razie wydzierżawienia gruntów w artykule tym należy wstawić wyrazy: „Sąd Okręgowy w Warszawie".

Odnośnie art. 15 umowy dzierżawnej:

Do kosztów złączonych z zawarciem umowy dzierżawnej należą w pierwszym rzędzie koszty związane z rozjazdami Referentów rolniczych. Koszty te, o ile odnoszą się do dzierżawców gruntów położonych w jednej wsi, winny być przez nich pokryte w stosunku do obszaru dzierżawionego gruntu. Odpowiednią kwotę należy wstawić w art. 15.

P. P. Starostowie i referenci rolni zechcą w celu należytego spisywania umów dzierżawnych zapoznać się dokładnie z postanowieniami: ustawy z dnia 18 marca 1920 r. w przedmiocie wydzierżawienia niezagospodarowanych użytków rolnych (Dz. Ust. Nr. 33 z 1920 r. poz. 185), wykonawczego do tej ustawy rozporządzenia z dnia 30 marca 1920 roku (Dz. Ust. z 1920 r. Nr. 29 poz. 174), okólnika P. Ministra Rolnictwa Nr. 104 (Dz. Urz. Min. Rol. i D. P. z 1920 r. Nr. 5) i niniejszego okólnika.

Dalsze zapotrzebowania na szematy umów dzierżawnych należy zgłaszać do Urzędu Wojewódzkiego.

Za szematy umowy dzierżawnej pobierać należy opłatę w wysokości Mk. 2.50 fen. za sztukę.

Lublin, dnia 28 czerwca 1920 r.

Wojewoda Lubelski

St. Moskalewski m. p.

Załącznik do Okólnika 255.

Umowa Dzierżawna.

Dnia . . . . 19 . . pomiędzy p. . . . . Starostą w . . . . . działającym z mocy art. 5 Ustawy z d. 18 marca 1920 r. w przedmiocie wydzierżawiania niezagospodarowanych użytków rolnych (Dz. Ust. Nr. 28 poz. 165), oraz art. 5 i 7 rozporządzenia wykonawczego z dnia 30 marca 1920 roku (Dz. Ust. Nr. 29 poz. 174) z jednej, a p. . . . . mieszkańcem wsi . . . . gminy . . . . z drugiej strony, zawartą została następująca umowa, która zgodnie z art. 9 pomienionej ustawy ma moc obowiązującą dla właściciela gruntu, podlegającego przymusowemu wydzierżawieniu.

Artykuł 1.

P. . . . . Starosta w . . . . , działając na mocy wyżej powołanych przepisów o przymusowem wydzierżawianiu niezagospodarowanych użytków rolnych, oddaje w dzierżawę p. . . . . leżące odłogiem grunty we wsi . . . . gminie . . . . własność . . . . stanowiące. przestrzeni morgów . . . . , położone w granicach . . . . i oznaczone na dołączonym do umowy niniejszej planiku odręcznym przez strony podpisanym, na czas od dnia . . . . do dnia . . . .

Umowa niniejsza kończy się z upływem wymienionego terminu bez wypowiedzenia i nie podlega domyślnemu przedłużeniu.

Artykuł 2.

Tytułem czynszu dzierżawnego obowiązuje się dzierżawca płacić kwotę, równającą się cenie kontygentowej za następującą ilość żyta: za pierwszy rok dzierżawny, t. j. za czas od 1/IX 1920 r. do 31/VIII 1921 r. cenę kontygentową za . . . . kg. żyta;

b) za drugi rok dzierżawny, t. j. za czas od 1/IX 1921 r. do 31/VIII 1922 r. cenę kontygentową za . . . . . kg. żyta;

c) za trzeci rok dzierżawny t. j. za czas od 1/IX 1922. do 31/VIII 1923 r. cenę kontygentową za . . . . kg. zyta;

d) za czwarty rok dzierżawny, t. j. za czas od 1/IX 1923 r. do 31/VIII 1924 r. cenę kontygentową za . . kg. żyta.

O iie w ostatnim roku dzierżawnym część wydzierżawionego gruntu będzie zajęta pod rośliny okopowe czas trwania dzierżawy odnośnej części gruntu przedłuży się do 31 października danego roku kalendarzowego.

W razie zniesienia systemu kontygentowego za podstawę obliczenia czynszu dzierżawnego zostaną przyjęte ceny maksymalne za powyższe ilości żyta, w razie zaś nieustanowienia cen maksymalnych przeciętne ceny rynkowe w czasie od 15 września do 15 grudnia każdego roku.

Czynsz dzierżawny pła'ny jest w dwóch ratach półrocznych, pierwszego września i pierwszego marca roku dzierżawnego. W pierwszym roku dzierżawnym czynsz płatny jest pierwszego września 1920 roku i pierwszego marca 1921 r., w drugim pierwszego września 1921 roku i pierwszego marca 1922 r. i t. d.

W pierwszym roku dzierżawnym podstawę obliczenia czynszu stanowi cena kontygentowa, ustanowiona na rok 1920/21, w drugim cena na rok 1921/22 i t. d.

W razie podwyższenia lub obniżenia ceny kontygentowej (maksymalnej) w ciągu roku dzierżawnego następuje wyrównanie czynszu na podstawie podwyższonej lub obniżonej ceny obowiązującej z końcem każdego roku dzierżawnego.

Okres czasu od daty podpisania umowy do dnia 1/IX 1920 r. wlicza się do pierwszego roku dzierżawnego. Na okres ten przyjmuje się za podstawę obliczenia czynszu cenę kontygentową 200 Mk. za 100 kg. żyta. Z obliczonego w ten sposób czynszu winien dzierżawca uiścić przy podpisaniu umowy tyle dwunastych części, ile miesięcy upłynie od daty podpisania umowy do dnia 1/IX 1920 r. Przytem ułamki miesiąca powyżej dni 15 przyjmuje się za cały miesiąc, ułamki dni 15 i mniej pomija się.

Czynsz dzierżawny winien być wpłacany do rąk właściciela, a gdyby ten przyjęcia odmówił—do kasy Starostwa. Zwłoka w zapłaceniu czynszu w terminie umówionym daje prawo do natychmiastowego rozwiązania umowy dzierżawnej z winy dzierżawcy bez obowiązku stawiania go w zwłoce. Podatki skarbowe i gminne nie obciążają dzierżawcy.

Artykuł 3.

Dzierżawione grunty mogą być użyte tylko pod uprawę mechaniczną, t. j. pod uprawę wszelkiego rodzaju ziemiopłodów. Użycie gruntu jako łąki lub pastwiska jest niedozwolone. Dzierżawca obowiązany jest posiadać odpowiedni inwentarz, utrzymywać grunty w dobrej kulturze i po upływie terminu dzierżawy oddać je w stanie zdatnym do dalszej uprawy.

Artykuł 4.

Dzierżawca obowiązany jest czuwać nad całością gruntu oddanego w dzierżawę i zawiadamiać niezwłocznie właściciela o każdem zakłóceniu posiadania. Nie ma prawa wycinać drzew i krzewów pożytecznych na gruncie rosnących, krzewy zaś szkodliwe usuwać może powiadomiwszy poprzednio o tem właściciela. Obowiązany również ochraniać znajdujące się na przestrzeni dzierżawionej znaki graniczne, kopce, miedze, rowy, dreny, drogi. płoty, mosty i t. p. Dzierżawca odpowiada przed właścicielem za wszelkie uszkodzenia lub zniszczenia tych urządzeń, wynikłe z winy lub niedbalstwa dzierżawcy.

Artykuł 5.

Przy czteroletnim terminie umowy dzierżawca obowiązany przynajmniej raz pole nawieźć licząc po . . . . wozów na morgę.

Artykuł 6.

Dzierżawca nie ma prawa korzystać z wnętrza ziemi, ani też z kamieni na powierzchni leżących, nie przysługuje mu prawo polowania na dzierżawionym gruncie.

Artykuł 7.

Referent rolniczy przy starostwie, względnie inny urzędnik przez Starostę wyznaczony, ma w każdym czasie prawo kontroli nad czynnościami dzierżawcy, odnośnie do uprawy roli i prowadzenia gospodarstwa

Artykuł 8.

Dzierżawca nie ma prawa dzierżawionych gruntów poddzierżawiać osobom trzecim w całości lub częściowo.

Artykuł 9.

Wszelkie szkody lub straty spowodowane przez wypadki losowe zwyczajne, przewidziane i nieprzewidziane dotykać będą samego tylko dzierżawcę. Nie będzie on mógł rościć z tego tytułu pretensji ani do właściciela gruntu, ani do Skarbu Państwa i domagać się odszkodowania. W razie jednak zupełnej niemożności korzystania z przedmiotu dzierżawy wskutek siły wyższej, dzierżawca ma prawo do opustu czynszu w tym roku dzierżawnym, w którym z dzierżawy nie korzystał.

Artykuł 10.

W razie gdyby dzierżawione grunty w czasie trwania dzierżawy zostały rozparcelowane przez Państwo, lub właściciela na podstawie upoważnienia właściwej władzy państwowej, umowa niniejsza ulegnie rozwiązaniu. W tym wypadku dzierżawca obowiązany będzie ustąpić z gruntu i po zebraniu plonów z dokonanych przez siebie zasiewów otrzyma w myśl art. 10 ust. z 18/III1920 r. (Dz. Ust. Nr. 28 poz. 165) słuszne odszkodowanie.

Artykuł 11.

Dzierżawca oświadcza, że przedmiot niniejszej dzierżawy jest mu dokładnie znany, że przekonał się na miejscu o gatunku gleby, przestrzeni i granicach dzierżawionego gruntu, że również znane mu są służebności grunty obciążające. Właściciel gruntu ma obowiązek oddania dzierżawcy, w razie braku drogi zwykłej, koniecznej drogi dojazdowej do dzierżawionego gruntu.

Artykuł 12.

(Tylko przy dzierżawach całej jednostki gospodarczej w razie udzielenia dzierżawcy prawa korzystania z zabudowań gospodarczych i inwentarza martwego).

Dzierżawcy przysługuje prawo w czasie trwania dzierżawy używania budynków gospodarczych, znajdujących się się na gruncie a mianowicie: . . . .
oraz inwentarza martwego, składającego się z . . . .

Budynki i inwentarz martwy zostaną oddane dzierżawcy do użytku po sporządzeniu dokładnego i szczegółowego opisu z wymienieniem przedmiotów i określeniem stanu, w jakim się znajdują. Za dzierżawę budynków i inwentarza martwego winien dzierżawca opłacać rocznie . . . . marek z góry w dwóch ratach półrocz-

nych, płatnych w terminach, ustanowionych w art. 2. Dzierżawca jest obowiązany własnym kosztem wykonywać potrzebne naprawy i roboty dla utrzymania budynków i inwentarza martwego w należytym stanie, a po upływie czasu dzierżawy zwrócić je właścicielowi w stanie, w jakim je otrzymał, z uwzględnieniem naturalnego zużycia.

Artykuł 13.

W razie niedotrzymania przez dzierżawcę któregokolwiek z warunków niniejszej umowy Starosta, lub właściciel za zgodą Starosty, ma prawo wystąpić na drogę sądową o rozwiązanie umowy z winy dzierżawcy i eksmisję. Strony na wypadek sporu sądowego uznają za właściwy sąd okręgowy w . . . . w tych razach, gdy udział w procesie będzie miał Skarb Państwa.

Artykuł 14.

W razie śmierci dzierżawcy umowa niniejsza obowiązuje jego spadkobierców, o ile w ciągu dni 30-stu dzierżawy się nie zrzekną.

Artykuł 15.

Koszty połączone z zawarciem niniejszej umowy, wynoszące kwotę . . . . marek zostały przez dzierżawcę uiszczone do rąk Starosty w . . . . przy podpisaniu niniejszej umowy. Koszty te dzierżawca ma prawo potrącić przy wpłacie pierwszej raty dzierżawnej.

Artykuł 16.

Umowa niniejsza została sporządzona w jednym egzemplarzu, który pozostaje w aktach Starostwa w . . . .

Właściciel i dzierżawca otrzymują po jednym odpisie umowy, zaświadczonym przez Starostę.

70.

Okólnik Wojewody Lubelskiedo do wszystkich Panów Starostów Województwa Lubelskiego

w przedmiocie maksymalnych norm dla wymiaru odszkodowania za zwierzęta zabite z polecenia władz lub padłe po szczepieniach, zarządzonych przez te Władze.

L. 1017/VI/1.

Na zasadzie rozporządzenia Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 7. maja 1920 (Dz. U. R.-P. №r. 39 z dnia 19. maja 1920 poz. 237) ustanawiam następujące normy odszkodowań za swierzęta domowe zabite z polecenia Władz Państwowych lub padłe skutkiem szczepień zarządzonych przez te Władze, a mianowicie:

1. Za konie:

a) za źrebięta do jednego roku cenę do 6000 Mk.
b) za źrebięta od 1 do 2 lat do . . . 8000 „
c) za źrebięta do 2—3 lat do . . . . . 12000 „
d) za konie robocze 3-letnie i starsze lżejszego typu . . . . 16000 „
e) za konie 3-letnie i starsze cięższego typu do . . . . 18000 „
f) normy odszkodowań za materjał hodowlany obojga płci, co do którego właściciel wykaże się rodowodem, w wypadkach, zasługujących na uwzględnienie normy odszkodowań mogą być podwyższone do 25%.
g) za muły . . . . 6000 „
h) za osły . . . . 4000 „

2. Za buhaje, woły, krowy cenę do 12000 „
3. „ jałownik od 1/2 roku do . 2500 „
4. „ cielęta do 1/2 roku do . . 1500 „
5. „ owce, kozy cenę do . . . . 1000 „
6. „ jagnięta, koźlęta . . . . . 500 „
7. „ trzodę chlewną i tuczną . 6000 „

Powyższe normy odszkodowań obowiązują od 20. czerwca aż do odwołania, normy powyższe prześlą Panowie Starostowie lekarzom weterynarji do stosowania przy wymiarze odszkodowań.

Normy te pod żadnym pozorem nie mogą być przekroczone pod osobistą odpowiedzialnością lekarzy weterynaryjnych.

Lublin, dnia 12. lipca 1920 r.

Wojewoda Lubelski

St. Moskalewski m. p.

71.

Wykaz ważniejszych dla Województwa Lubelskiego Ustaw i Rozporządzeń ogłoszonych

a) w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej od dnia 14 czerwca 1920 r. do dn. 15 lipca 1920 r.

Nr. 46 z 14 czerwca.

264. Rozporządzenie Ministra Zdrowia w przedmiocie taksy aptekarskiej, oraz w przedmiocie wydawania środków leczniczych (z taksą aptekarską).

Nr, 47 z 16 czerwca.

289. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20. maja 1920 r. w przedmiocie stosunku służbowego inżynierów drogowych.

290. Rozporządzenie Rady Ministrów normujące użytkowanie funduszu osadniczego, przeznaczonego do dyspozycji Głównego Urzędu Ziemskiego na mocy uchwały Sejmowej z dnia 19. grudnia 1919 r.

294. Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego w porozumieniu z Ministrami: Snarbu, Przemysłu i Handlu, Rolnictwa i Dóbr Państwowych oraz Robót Publicznych w przedmiocie Komisji Szacunkowej Głównej w Warszawie i Komisji Szacunkowych Miejscowych na terenie b. zaboru rosyjskiego.

295. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie udzielania spółkom pożyczek na zagospodarowanie odłogów.

296. Rozporządzenie Ministra Skarbu w sprawie wykonania ustawy z dnia 11 maja 1820 r. w przedmiocie przyjmowania obligacji asutryjackich pożyczek wojennych przy wpłatach na 5% długoterminową wewnętrzną pożyczkę państwową z r. 1920.

Nr. 48 z 17 czerwca.

297. Ustawa z dnia 19 maja 1920 r. o Pocztowej Kasie Oszczędności.

298. Ustawa z dnia 15 czerwca 1920 r. w przedmiocie powszechnego poboru roczników 189-1902 r. poboru byłych podoficerów, urodzo5 nych w latach od 1890 do 1894 włącznie, i poboru byłych szeregowych, urodzonych w latach od 1885 do 1894 włącznie, którzy w armjach obcych, względnie w wojsku lub formacjach polskich, służyli w oddziałach jazdy, konnej artylerji i konnej straży granicznej.

Nr. 49 z 22 czerwca.

300. Rozporządzenie Ministra Skarbu w przedmiocie jednolitego tekstu przepisów ustawowych o opodatkowaniu spadków i darowizn na obszarze b. zaboru rosyjskiego.

302. Rozporządzenie tymczasowe Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w porozumieniu z Ministerstrem Spraw Wewnętrznych w przedmiocie walki z zarazą płucną u bydła rogatego na obszarze Województw: Białostockiego, Kieleckiego, Łódzkiego, Lubelskiego i Warszawskiego.

Nr. 50 z 23 czerwca.

304. Ustawa z dnia 4 czerwca 1920 r. o tymczasowym ustroju władz szkolnych.

308. Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych o organizacji Zarządu rzek żeglownych.

311. Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej w sprawie powołania roczników 1895 i 1902 do służby wojskowej.

312. Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej w sprawie powołania b. podoficerów, urodzonych w latach 1890, 1891, 1892, 1893, 1894 1895, oraz wszystkich byłych szeregowych, którzy służyli w armjach obcych, względnie w wojsku lub formacjach polskich, oddziałach jazdy, konnej artylerji i w oddziałach straży granicznej, urodzonych w latach 1885—1895 włącznie.

Nr. 51 z 26 czerwca.

314. Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu o taryfie celnej.

317. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego w przedmiocie wyrobu i sprzedaży surowic i szczepionek leczniczych, zapobiegawczych i djagnostycznych używanych w praktyce lekarskiej.

Nr. 52 z 1 lipca.

320. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 20 stycznia 1920 r. o obywatelstwie Państwa Polskiego.

Nr. 53 z 3 lipca.

327. Ustawa z dnia 1 lipca 1920 r. o utworzeniu Rady Obrony Państwa.

Nr. 54 z 9 lipca.

332. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych oraz Ministrem Skarbu w przedmiocie trybu pobierania podatku zasadniczego od zwierząt gospodarskich.

336. Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych w sprawie powołania do służby wojskowej b. oficerów narodowości polskiej wszystkich rodzajów broni, urodzonych w latach 1888—1879 (włącznie) a na obszarze b. Dzielnicy Pruskiej również urodzonych w latach 1889—1901.

337. Rozporządzenie Kierownika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w przedmiocie zapewnienia bezpieczeństwa Państwa i utrzymania porządku publicznego w czasie wojny.

Nr. 55 z 15 lipca.

339. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawie zmiany art. 3-go rozporządzenia z dnia 2 marca 1920 r. w przedmiocie umundurowania i uzbrojenia policji państwowej.

341. Przepisy Wykonawcze o stosowaniu rozporządzenia Rady Ministrów, normującego użytkowanie funduszu osadniczego, przeznaczonego do dyspozycji Głównego Urzędu Ziemskiego na mocy Uchwały Sejmowej z dnia 19 grudnia 1919 roku.

Nr. 56. z 15 lipca.

346. Ustawa z dnia 2 lipca 1920 r. w przedmiocie zmiany niektórych przepisów i przedłużenia mocy obowiązującej ustawy z dnia 3 lipca 1919 r. o ochronie drobnych dzierżawców rolnych.

348. Ustawa z dnia 9 lipca 1920 r. o aprowizacji na rok gospodarczy 1920/21.

351. Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych i Ministra Spraw Wewnętrznych w przedmiocie zmiany rozporządzenia w sprawie poboru koni z dnia 26 lipca 1919 r.

b) W Monitorze Polskim od dnia 14 czerwca 1920 r. — do dnia 15 lipca 1920 r.

Nr. 132. z 15 czerwca:

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dobr Państwowych w przedmiocie zajęcia drzewa budulcowego iglastego w lasach prywatnych dóbr Miastków w pow. Łukowskim.

Nr. 137. z 21 czerwca:

Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego w przedmiocie scalania gruntów na obszarach b. zaboru rosyjskiego (dalszy ciąg w Nr. 138, 139 i 140).

Nr. 144. z 30 czerwca:

Tymczasowa Instrukcja dla urzędów ziemskich w przedmiocie parcelacji większych posiadłości ziemskich.

Nr. 147. z 3 lipca:

Przepisy o przejazdach ulgowych pracowników państwowych kolejami żelaznemi.

Nr. 148. z 5 lipca:

Przepisy dotyczące werbunku do armji ochotniczej.

Nr. 149. z 6 lipca.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27 maja 1920 r. w sprawie powołania komisji do badania wzrostu kosztów utrzymania rodzin pracowników, zatrudnionych w przemyśle i handlu.

(W Dziale nieurzędowym:

Ugoda ustalająca warunki pracy i płacy a) rzemieślników folwarcznych, b) komorników. na rok służbowy 1920/21 na obszarze województw: Warszawskiego, Lubelskiego, Kieleckiego, Łódzkiego i Białostockiego.)

Nr. 153. z 10 lipca:

Obwieszczenie w sprawie składania deklaracji o posiadaniu przedmiotów niezbędnych dla zaopatrzenia armji w odzież.

Nr. 154. z 12 lipca:

Obwieszczenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrami Skarbu, Aprowizacji oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych w sprawie wstrzymania wydania pozwoleń na przywóz poszczególnych rodzajów towarów przez linję celną Rzeczypospolitej Polskiej.

c) **W Dzienniku Urzędowym Min. Spraw. Wewn.**

Nr. 8 z dn. 25 maja 1920 r.

Okólniki Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

22. Okólnik (74) Min. Spraw. Wewn. z dnia 2 marca 1920 r. do wszystkich Wojewodów w przedmiocie sprawniejszego załatwiania przez urzędy gminne poleceń władz sądowych.

23. Okóluik (76) Min. Spraw Wewn. z dnia 2 marca 1920 r. do wszystkich Wojewodów w sprawie współdziałania organów Rządu przy wykonywaniu ugody z dnia 24 lutego 1920 r. pomiędzy Zw. Zaw. Prac. Rol. a Zw. Ziemian.

24. Okólnik (77) Min. Spraw. Wewn. z dn. 5 marca 1920 r. do wszystkich Wojewodów w sprawie „Instrukcji biurowej dla urzędów powiatowych".

25. Okólnik (78) Min. Spraw. Wewn. z dnia 3 marca 1920 r. do wszystkich Wojewodów w sprawie trybu zatwierdzenia targów i jarmarków.

26. Okólnik (80) Min. Spraw Wewn. z dnia 5 marca 1920 r. do wszystkich Wojewodów w sprawie obchodzenia się w Urzędach Państwowych ze stronami.

28. Okólnik (82) Min. Spraw. Wewn. z dnia 8 marca 1920 r. do wszystkich Wojewodów w sprawie ograniczenia używania podwód na czas robót wiosennych rolnych.

29. Okólnik (85) Min. Spraw Wewn. z dnia 11 marca 1920 r. do Komendy Głównej Policji Państwowej, Komisarza Rządu na miasto st. Warszawę, wszystkich Wojewodów w sprawie poboru szoferów.

30. Okólnik (87) Min. Spraw. Wewn. z dnia 15 marca 1920 r. do wszystkich Wojewodów w sprawie przepisów rachunkowych i kasowych.

33. Okólnik (93) Min. Spraw Wewn. z dnia 8 marca 1920 r. do wszystkich Wojewodów w sprawie rocznych sprawozdań sytuacyjnych Starostów.

34. Okólnik (94) Min. Spraw Wewn. z dnia 18 marca 1920 r. do wszystkich Wojewodów w sprawie wzoru kontraktów najmu lokalów dla Urzędów Państwowych.

37. Okólnik (65) Min. Spraw. Wewn. z dnia 23 marca 1920 r. do wszystkich Wojewodów w sprawie oszczędności w wydatkach rzeczowych.

38. Okólnik (101) Min. Spraw. Wewn. z dnia 26 marca 1920 r. do wszystkich Wojewodów w sprawie współdziałania władz administracyjnych w wykonaniu ugody rolnej z dnia 24 lutego 1920 r.

39. Okólnik (102) Min. Spraw Wewn. z dnia 16 marc 1920 r. do wszystkich Wojewodów w sprawie udziału Starostów w posiedzeniach Rad szkolnych Okręgowych.

40. Okólnik (106) Min. Spraw Wewn. z dn. 16 marca 1920 r. do wszystkich Wojewodów w sprawie wyjazdu Referentów innych Ministerstw.

42. Okólnik (104) Min. Spraw Wewn. z d. 31 marca 1920 r. do wszystkich Wojewodów w sprawie dopuszczenia do głosu na posiedzeniach Sejmiku Powiatowego urzędników, nie należących do składu Urzędu Powiatowego (Starostwa).

45. Okólnik (108) Min. Spraw Wewn. z dn. 9 kwietnia 1920 r. do wszystkich Wojewodów oraz Gen. Del. Rządu we Lwowie w sprawie wygodzenia zaprzęgami i końmi wojskowemi celem pomocy w robotach rolnych.

Obwieszczenia, okólniki i instrukcje innych ministerstw.

46. Obwieszczenie Min. Rolnictwa i Dóbr Państwowych w sprawie uruchomienia Departamentów tego Min. przy Województwach.

48. Okólnik Ministra Zdrowia Publicznego do Okręgowych Urzędów Zdrowia Warszawskiego, Łódzkiego, Kieleckiego, Lubelskiego i Łomżyńskiego oraz O. U. Z. m. st. Warszawy.

49. Instrukcja, wydana przez Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych na podstawie art. 4) rozporządzenia wykonawczego Rady Ministrów z dnia 16 listopada 1919 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 90 poz. 490).

50. Okólnik Ministra Zdrowia Publicznego z instrukcją dla Wojewódzkich Urzędów Zdrowia.

51. Instrukcja, wydana przez Ministra Sztuki i Kultury w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w sprawie stosunku Wojewodów do Urzędów Ministerstwa Sztuki i Kultury.

53. Instrukcja Min. Sztuki i Kult. normująca stosunek Wojewodów do Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej.

54. Obwieszczenie Min. Przemysłu i Handlu w przedmiocie uruchomienia Dep. Przemysłowych przy Województwach.

B.

72.

Sądy doraźne na dezerterów.

Obwieszczenie.

L. 2088/II/1.

Na mocy telegraficznego rozkazu Ministra Spraw Wojskowych L. 4515 (Oddział VI), Dowódca Okręgu Generalnego Lubelskiego, w rozkazie dziennym z dnia 11 lipca 1920 r. Nr. 64, zarządził na zasadzie § 437 Ust. W. P. K., na obszarze Okręgu Generalnego Lubelskiego, sądy doraźne względem osób wojskowych w służbie czynnej również jak wszystkich osób poddanych orzecznictwu sądów wojskowych (§ 11 U. W. P. K.) za następujące przestępstwa, popełnione na tymże obszarze:

1) zbrodnię dezercji (§ 183 W. K. K.) z tem ograniczeniem, że dezerter, który się dobrowolnie zgłosi, nie podpada pod postępowanie doraźne, o ile nie popełnił innego przestępstwa, co do którego zostały zaprowadzone również sądy doraźne;

2) zbrodnię uczestnictwa w dezercji (§ 206 W. K. K.);

3) zbrodnię spisku dezercyjnego i uczestnictwa w takimże spisku (§ 216 i 227 W. K. K.) i

4) zbrodnię podżegania lub okazania pomocy do pogwałcenia zaprzysiężonych obowiązków służby wojskowej i zbrodni pomocy okazanej dezerterowi po dokonaniu dezercji (§ 314, 316 i 318 W. K. K.);

Winni wyżej wymienionych przestępstw będą sądzeni sądem doraźnym i ulegną karze śmierci przez rozstrzelanie.

Podając powyższe do wiadomości mieszkańców Województwa Lubelskiego uprzedzam ich, iż celem uchronienia swoich synów, mężów i braci, pozostających w służbie wojskowej, lub do niej powołanych, a uchylających się od pełnienia, jej

od niechybnej śmierci oraz zapobieżenia ciężkim karom jakim podlega ludność z mocy Ustaw Sejmowych:

1) z dnia 25 lipca 1919 r. „w przedmiocie zapewnienia bezpieczeństwa Państwu i utrzymania porządku publicznego w czasie wojny“ (Dz. P. P. Nr. 61 poz. 364 z 1919 r.) i

2) z dnia 20 lutego 1920 r. „w przedmiocie kar za pogwałcenie przepisów, dotyczących powszechnego obowiązku służby wojskowej“ (Dz. Ustaw Nr. 20 poz. 104 r. 1920)—winni wszelkimi sposobami zwalczać dezercję, a tych, którzy z wojska uciekli niezwłocznie doprowadzić do Komendy najbliższego garnizonu wojskowego.

Wójci i sołtysi, oraz ludność cywilna, którym wiadomy jest pobyt dezerterów, winni, pod grozą osobistej odpowiedzialności, donosić o takich wypadkach najbliższym posterunkom żandarmerji wojskowej lub policji państwowej.

Lublin, dnia 14. lipca 1920 r.

Wojewoda Lubelski

St. Moskalewski.

73.

Składanie deklaracji o posiadaniu przedmiotów niezbędnych dla zaopatrzenia armji w odzież.

OBWIESZCZENIE.

Min. Spraw Wewnętrz. z dnia 7 lipca 1920.

Art. 1.

Na zasadzie art. 5 Ustawy o rzeczowych świadczeniach wojennych (Dz. Pr. P. Nr. 32 poz. 264) względnie ustawy z dnia 23/4 1920 r. Dz. U. Nr. 37 art. 7 Rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 1 maja 1919 r. (Monitor Polski Nr. 100) oraz rozporządzeń tychże Ministrów z dnia 29-go kwietnia 1919 r. pkt. 12 i 19 (Monitor Polski Nr. 98) i z dn. 22 marca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30 poz. 177) zarządza się obowiązek składania deklaracji następujących przedmiotów niezbędnych dla zaopatrzenia armji w odzież.

A. Ubrań gotowych kroju wojskowego, wszelkich kożuchów, ciepłych kamizelek, kurtek i płaszczy, szabli, zarękawków, rękawic ciepłych, swetrów, nadbrzuszników, napierśników, koców i kołder.

B. Obuwia skórzanego żołnierskiego, przez które rozumieć należy:

a) buty z cholewami (kawaleryjskie)

b) trzewiki sznurowane.

Wyszczególnione w pkt. a. b. obuwie podlega obowiązkowi deklarowania o ile jest wykonane ze skóry juchtowej (naturalnej) lub czarnej (albo ze skóry końskiej, albo z ssaków dębowych, rodzaj cienkiego juchtu) albo wreszcie z bukatów chromowych, czarnych.

C. Sukna nadającego się do użytku wojskowego.

D. Skór wyprawionych.

E. Przedmiotów ekwipunku żołnierskiego (pasy ładownice, plecaki, menażki, manierki i t. p.

F. Wszelkich materjałów niezbędnych do wytworzenia powyższych przedmiotów, jako to nici, odcinków sukna, odpadków wełnianych, gałganów i szmat.

Art. 2.

Od ogłoszenia zwolnione są gotowe artykuły konfekcji dziecięcej i damskiej.

Art. 3.

Do składania deklaracji obowiązane jest:

a) każde przedsiębiorstwo przemysłowe i handlowe. które wytwarza, przerabia, trzyma na składzie lub prowadzi handel powyższymi przedmiotami, a zatem, wytwórnie, składy, sklepy i t. d.

b) każdy posiadacz tych przedmiotów, o ile posiada zapasy większe niż to jest niezbędnem dla zaspokojenia potrzeb osobistych, oraz wszystkie osoby, które gromadzą te przedmioty w celach handlowych.

Zgłoszeniu ulegają również przedmioty pozostające choćby w chwilowem posiadaniu (dzierżenie) danej osoby.

Art. 4.

Od obowiązku składania deklaracji wolne są przedsiębiorstwa będące własnością wojska, lub pracujące wyłącznie dla potrzeb armji pod kontrolą wojskową.

Termin i miejsce składania deklaracji oznaczą Starostowie, w m. Lublinie Komisarz Rządu.

Art. 5.

Deklaracja winna zawierać:

a) imię i nazwisko i miejsce zamieszkania zgłaszającego,

b) ilość (sztuki, miara względnie ciężar) jakość, stan zużycia i miejsce przechowania zgłaszanych przedmiotów.

c) Imię i nazwisko, miejsce zamieszkania właściciela zgłaszanych przedmiotów.

Art. 6.

Daty wyszczególnione pod a. b. c. winny być podane wedle stanu posiadania w dniu ogłoszenia obwieszczenia.

Przedmioty, które się znajdą w posiadaniu obowiązanego do składania deklaracji należy zdeklarować dodatkowo w ciągu dni 8. licząc od daty objęcia tych przedmiotów w posiadanie.

Art. 7.

Przedmioty zadeklarowane mają być zatrzymane w posiadaniu składającego deklaraję do dyspozycji władz wojskowych przez dni 14 licząc od ostatecznego terminu obowiązku składania deklaracji, a przy deklaracjach dodatkowych licząc od dnia złożenia deklaracji.

Wygaśnięcie obowiązku składania deklaracji ogłoszone zostanie osobnem obwieszczeniem władz administracyjnych I instancji na skutek rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych.

Art. 8.

Władze administracyjne I instancji zatrzymują 1 egzemplarz przedłożonej deklaracji w przechowaniu w Urzędzie, drugi egzemplarz mają zwrócić składającemu deklarację z potwierdzeniem jej złożenia, trzeci egzemplarz odesłać bezzwłocznie wprost do właściwych intendentur Okręgów Generalnych, w st. m. Warszawie do Departamentu Gospodarczego Ministerstwa Spraw Wojskowych.

Art. 9.

Osoby winne niezłożenia deklaracji w przepisanym terminie lub złożenia deklaracji niezgodnej ze stanem faktycznym będą karane w drodze administracyjnej na mocy art. 15 Ustawy o rzeczowych świadczeniach wojennych, aresztem do jednego roku lub grzywną do wysokości 100.000 marek polskich, niezależnie od konfiskaty przedmiotów, podlegających zgłoszeniu.

Art. 10.

Przepisy niniejsze wchodzą w miejsce rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 1 listopada 1919 roku (Monitor Polski Nr. 246) w sprawie deklaracji przedmiotów niezbędnych dla zaopatrzenia armji w odzież.

74.

L. 2115/II/6.

Pobór koni.

Pobór koni dla armji, zarządzony rozporządzeniem Ministra Spraw Wojskowych i Ministra Spraw Wewnętrznych z d. 13 lipca 1920 r. (Monitor Polski Nr. 156 z d. 14 lipca 1920 r.) w przedmiocie zmiany rozporządzenia w sprawie poboru koni z d. 26 lipca 1919 r. (Monitor Polski Nr. 182 z d. 14 sierpnia 1919 r.) — odbędzie się na terenie Województwa Lubelskiego w terminach i w miejscach niżej wymienionych:

I. Komisja Remontowa Nr. 13 (przewodniczący pułk. Łęski Konstanty) będzie urzędować:
d. 2 Sierpnia 1920 r. w Sokołowie i
„ 5 „ „ „ Węgrowie

II. Komisja Remontowa Nr. 14 (przewodniczący ppułk. Kuhn Gustaw) będzie urzędować:
d. 29 lipca 1920 r. w mieście Lublinie dla miasta,
„ 2 Sierpnia 1920 r. w mieście Lublinie dla po- [wiatu lubelskiego,
dn. 5 Sierpnia 1920 r. w Lubartowie,
„ 9 „ „ „ Janowie,
„ 12 „ „ „ Puławach i
„ 16 „ „ „ Białej podlaskiej.

III. Komisja Remontowa Nr. 15 (przewodniczący kpt. Jensz) będzie urzędować:
d. 1 Sierpnia 1920 w mieście Siedlcach dla miasta,
d. 2 „ „ „ „ „ powiatu [siedleckiego,
„ 5 „ „ w Łukowie i
„ 9 „ „ w Garwolinie

IV. Komisja Remontowa Nr. 16 (przewodniczący ppułk. Chazbijewicz) będzie urzędować:
dnia 2 Sierpnia 1920 r. w Janowie Podlaskim dla [pow. Konstantynowskiego,
dnia 5 Sierpnia 1920 r. w Radzyniu,
„ 12 „ „ „ Biłgoraju.

Na terminy te i do miejsc wyżej wyznaczonych winny być doprowadzone do przeglądu **w Lublinie i Siedlcach** — wszystkie konie z wyjątkiem zwolnionych od obowiązku spędu, **w powiatach zaś** — konie, zakwalifikowane do poboru i rezerwy przez specjalnie utworzone, w myśl polecenia Wojewody Lubelskiego z d. 17 lipca 1920 r. L. 2115, podkomisje gminne do poboru koni.

Winni uchylenia się od obowiązku dostarczenia koni — w myśl art. 15 Ustawy z dn. 11 kwietnia 1919 r. o rzeczowych świadczeniach wojennych, ulegną karze więzienia do 1 roku lub grzywnie do 100,000 marek (Dz. Pr. 1919 r., Nr. 32, poz. 264).

75.

Zbiórka broni i amunicji.

L. 1959/II/8.

W porozumieniu z Dowództwem Okręgu Generalnego Lubelskiego — zarządził P. Wojewoda Lubelski, okólnikami Nr. 304 z d. 14 lipca 1920 r. (L. 1959/II/6) i Nr. 360 z dnia 26 lipca 1920 r. (L. 1959/II/8), na terenie Województwa Lubelskiego zbiórkę broni siecznej i palnej oraz amunicji dla armji.

Do zbiórki broni i amunicji są wybrane i upoważnione przez Starostów organizacje i instytucje społeczne oraz godne zaufania osoby prywatne, a nadto może być broń i amunicja składana w Starostwach i na posterunkach policyjnych.

Osoby, które posiadaną broń i amunicję oddadzą dobrowolnie **do d. 15 sierpnia,** stosownie do powołanych powyżej okólników P. Wojewody Lubelskiego, będą zwolnione od wszelkiej odpowiedzialności z tytułu bezprawnego posiadania i przechowywania broni i amunicji, natomiast ulegną karom z całą surowością prawa w myśl Dekretu z d. 11 stycznia 1919 r., przewidującego kary aż do bezterminowego ciężkiego więzienia włącznie—wszyscy ci, u których będzie znaleziona broń i amunicja po wyżej zacytowanym terminie.

Po dniu 15 sierpnia 1920 r. rozpocznie się poszukiwanie ukrywanej i nielegalnie przechowywanej broni i amunicji.

76.

Rekwizycja lornetek.

L. 2094/II/2.

Na mocy rozporządzenia Min. Spraw Wojskowych, wydanego na zasadzie art. 1 Ustawy z dn. 28 października 1919 r. w sprawie zmiany Ustawy o rzeczowych świadczeniach wojennych z dnia 11 kwietnia 1919 r. (Dz. Ust. 1919, poz. 470) wobec nagłej a gwałtownej potrzeby została przeprowadzona w składach, sklepach, fabrykach oraz u osób i instytucji gromadzących w celach handlowych, rekwizycja wszelkiego rodzaju lornetek, przydatnych do służby polowej.

Rekwizycji podlegają: lornetki pryzmatyczne

i niepryzmatyczne („feldstechery"), lornety 10 krotne, lornety nożycowe, busole bateryjne i miernicze, stoliki miernicze, przenośniki poprawek („Rapporteur"), dalmierze („Telemetre", „Distanzmesser"), kątomierze bateryjne, węgielnice.

Osoby prywatne, posiadające wyliczone przedmioty, winny je zgłaszać do komisji szacunkowych dla świadczeń wojennych w Starostwach i u Komisarza Rządu na m. Lublin w Lublinie.

77.

Rejestracja majątków niemieckich.

L. 1471/II.

Na zasadzie ustawy z dnia 4/III 1920 r. o rejestracji i zabezpieczeniu majątków niemieckich (Dz. Ust. Nr. 25 1920 r. poz. 153) i Rozporządzenie Wykonawcze do tejże Ustawy (Dz. Ust. Nr. 45 1920 r. poz. 282), wydane zostało obwieszczenie oznajmiające wszystkim, do kogo to się stosuje, o obowiązku zgłoszenia do rejestracji majątków, praw i interesów niemieckich w terminie do **dnia 10 sierpnia 1920 r.**

Zgłoszenia są przyjmowane w Kancelarji Starostwa.

Niezgłoszenie rozmyślne, lub też przez niedbalstwo w oznaczonym terminie pociąga za sobą karę aresztu od dni 7 do 6 miesięcy lub grzywny od 100 Mk. do 1000 Mk. bądź też obie te kary łącznie.

78.

Organizowanie komunalnych kas oszczędności.

L: 593/III/1.

Celem współdziałania z Wydziałami Powiatowymi i Magistratami miast, wydzielonych z powiatów, przy organizowaniu Komunalnych Kas Oszczędności, powstających na podstawie opracowanego przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych statutu wzorowego zgodnie z okólnikami Nr. 347 (Nr. 57959 XVIII. 824/1 z dnia 7.VI 1919 r.) i Nr. 709 (Nr. S. K. 225/1 z dnia 23/X 1919, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zapewniło sobie pomoc Związku Polskich Kas Oszczędności, który na żądanie wysyłać będzie instruktora jedynie za zwrotem kosztów podróży ze Lwowa i dyet dziennych według norm, przewidzianych dla urzędników państwowych VI kategorji płac (Dz. Urz. Min. Spraw Wewnętrznych Nr. 4 (1920. poz. 812).

79.

Terminy ewakuacyjnych pociągów z Wiednia.

L: 3744/Pr./1.

W dniu 18 sierpnia i 20 października b. r. odejdą z Wiednia transporty ewakuacyjne urzędników powołanych do służby państwowej polskiej. Zgłoszenia skierowywać należy jak dotychczas na ręce Prezydjum Rady Ministrów.

80.

Ułatwienie w nabywaniu biletów kolejowych urzędnikom państwowym.

L. 3426/Prez./1.

Ministerstwo Kolei żelaznych poleciło wszystkim Dyrekcjom Kolei Państwowych, z powodu napływających ze strony poszczególnych Ministerstw zażaleń na trudności doświadczane przez urzędników państwowych, zmuszonych przy terminowych przejazdach służbowych oczekiwać w kolejkach na nabycie biletów, zarządzić, aby urzędnikom państwowym, legitymującym się wydanemi przez odnośne władze zaświadczeniami o konieczności dokonania terminowego służbowego przejazdu, sprzedawano bilety poza ogólną koleją.

81.

Oficjalny tytuł służbowy naczelników Dyrekcji kolei państwowych.

L. 3903/Pr./1.

Dyrektorzy Kolei Państwowych w Krakowie, Lwowie i Stanisławowie noszą wskutek zarządzenia Ministerstwa Kolei Żelaznych Nr. 26981 z dnia 2 lipca b. r. od tej daty narówni z naczelnikami wszystkich innych Dyrekcji Kolei Państwowych tytuł służbowy **Prezesów Dyrekcji,** a zastępcy Dyrektorów tytuł **Wiceprezesów Dyrekcji.**

82.

Kalkulacja cen na naftę.

L. 658/V/1.

Na mocy umowy zawartej między Ministerstwem i Rafinerjami w dniu 14 maja r. b., sprzedaż nafty została powierzona T-stwu Rozdziału i Sprzedaży Nafty, Marszałkowska 116.

Od dnia 1 czerwca r. b. obowiązują ceny na naftę w sprzedaży hurtowej loco skład przy stacji kolei normalnej za 100 klg. — 360 Mk. W kalkulacji hurtownika do ceny nafty łącznie z podatkiem komunalnym dolicza się rzeczywista zwyżka kosztów w związku z przeładowaniem i przewozem nafty, od stacji kolei normalnej do hurtowni w wysokości faktycznej oraz odszkodowania za manco efektywne, nieprzewyższające jednak 2%. Inne koszty uwzględnione w kalkulacji być nie mogą, gdyż są pokrywane przez prowizję, wydawaną hurtownikowi przez T-stwo Rozdziału i sprzedaży Nafty.

Kalkulację hurtownika również jak i cenę detalisty, która to cena nie powinna przewyższać ceny hurtowej więcej, jak o 67 Mk. na 100 klg. zatwierdza w powiatach Starosta, w m. Lublinie Komisarz Rządu.

Nafta aprowizacyjna dysponowaną jest na zasadzie klucza miesięcznego podziału, zależnie od pory roku w stosunku do liczby ludności według ustalonej normy rocznej:

4 klg. na głowę ludności miejskiej i
2 „ „ „ „ wiejskiej.

83.

Nafta dla celów przemysłowych.

L. 18/VII/1.

Ministerstwo Przemysłu i Handlu przeznacza pewną ilość nafty miesięcznie dla celów wyłącznie przemysłowych, którą interesanci otrzymywać mogą na podstawie zaświadczeń wydanych przez Departament Przemysłowy Województwa.

Celem ustalenia ilości nafty niezbędnej dla celów przemysłowych na terytorjum Województwa Lubelskiego, wzywa się firmy zainteresowane do zgłaszania w czasie najkrótszym ilości zużywanej nafty miesięcznie na cele wyłącznie przemysłowe do Departamentu Przemysłowego Województwa Lubelskiego (ul. Powiatowa Nr. 9).

84.

Orka pługami parowemi.

L. 1105/VI/1.

Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych zwraca uwagę rolników, używających pługów parowych i motorowych na szkodliwe skutki orania niemi gruntów nieprzygotowanych lub nieodpowiednich do orki głębokiej. Dawny dwuskibowy pług zwykły orał na 12 — 15 cm. głęboko, a na glebie o płytszej warstwie rodzajnej jeszcze płyciej. Tymczasem 4—6 skibowe pługi parowe, jakie najczęściej są u nas stosowane obecnie, nie mogą orać płyciej niż na 18—22 cm. to też wyrzucają na wierzch 5—10 cm. martwicy z podglebia. W mniejszym stopniu, lecz tem samem niebezpieczeństwem grozi stosowanie pługów motorowych. Na wszystkich glebach o płytkiej warstwie rodzajnej, nizkiej kulturze rolniczej i słabem nawożeniu, jakie teraz niemal powszechnie znajdujemy w b. Królestwie Kongresowem i na Litwie, takie wyrzucanie martwicy z podglebia często jest dla rolników zabójcze, bo gleba na szereg lat staje się nieurodzajną i zaledwie po kilku latach uprawy i silnego nawożenia obornikiem można ją doprowadzić do kultury.

Na głębokich i żyznych czarnoziemiach Wsch. Małopolski głęboka orka mniej jest niebezpieczną, ale i tam na tę okoliczność należy zwrócić uwagę.

Doświadczenie zdobyte pod tym względem w Poznańskiem od lat 40, dowodzi konieczności zachowania ostrożności przy orce parowej. Znane są wypadki poniesienia przez rolników poznańskich, a nawet i z Kongresówki wielkich strat z powodu niewłaściwego zastosowania pługów parowych. To też należy zachować możliwą ostrożność przy stosowaniu pługów parowych: orać niemi zwłaszcza gleby o głębokiej i żyznej warstwie rodzajnej, przy głębszej orce używać pogłębiaczy, orać jaknajpłyciej i w pierwszych latach uprawiać te rośliny, które są najmniej wrażliwe na świeżą rolę i nie wymagają zbyt silnego nawożenia.

85.

Wojewódzki Komitet Obrony Narodowej w Lublinie.

Z inicjatywy P. Wojewody Moskalewskiego oraz przy czynnem poparciu Urzędu Wojewódzkiego powstał w Lublinie dn. 8 lipca r. b. Wojewódzki Komitet Obrony Narodowej, który skupił dla wspólnej akcji obrony narodowej przedstawicieli wszystkich grup i partji politychnych od prawicy Narodowej do P. P. S. oraz przedstawicieli kilku największych zrzeszeń społecznych. Skład Komitetu stanowią: p. p. Stanisław Moskalewski, Sat. Osiński, Władysław Hedinger, O. Jacek Woroniecki, Feliks Moskalewski, Wł. Gutowski, Wiesław Czermiński, profesor Waściszakowski, Dr. Marcin Garbaczewski, Ks. Wojsa, Franciszek Głowiński, Teodor Kaszyński, Aleksander Klonowski, Stanisław Kussyk, Jerzy Markiewicz, Dr. Salomon Prusak, Adolf Radzki, St. Sasorski, Franciszek Sielski, Zygmunt Sobieszczański, Ignacy Steliński, Ks. Antoni Szymański, Jan Turczynowicz, a nadto z ramienia Armji Ochotniczej P. Pułkownik Jasiński, z ramienia stronnictwa P. N. Stanisław Sulimierski, z ramienia Stowarzyszeń Kobiecych P. Janina Skibińska, Straży Kresowej tymczasowo p. Stanisław Paprocki, ze związku zawodowego pracowników Kolejowych Koła Lubelskiego P. Wacław Świderski.

Na czele Komitetu stoją: prezydjum, złożone z pp. Wojewody St. Moskalewskiego, Saturnina Osińskiego i dyr. Wł. Hedingera oraz zarząd, w którego skład wchodzą zarówno prezydjum jak i przewodniczący poszczególnych Wydziałów Komitetu pp.: O. J. Woroniecki, (Wydział kwalifikacyjny), F. Moskalewski (wydział mobilizacyjny), Wł. Gutowski (wydział finansowo-rachunkowy), W. Czermiński (wydział propagandy), profesor Waściszakowski (wydział prasowy), Dr. Garbaczewski (wydział pomocy żołnierzowi) oraz G. Kłopotowski (wydział gospodarczy).

Praca wszystkich Wydziałów dzięki ofiarnemu poparciu społeczeństwa jest w pełnym toku i zatacza kręgi coraz szersze. Dziś Komitet stanowi olbrzymią Instytucję, kierującą planowo i spożytkowującą zapał z jakim całe społeczeństwo stanęło do akcji Obrony Państwa, na terenie całego Województwa.

Adresy **i godziny urzędowe:**

Prezydjum Komitetu Niecała Nr. 12 — parter.

Godziny przyjęć od 11-tej do 1-ej pop. Telef.: Centrala Wojew. Ap. Nr. 20.

1) Wydział kwalifikacyjny. Lokal: ulica Niecała 12 m. 7. Godziny urzędowania od 11 do 1 pp. Przewodniczący przyjmyje od 11-ej do 1-ej pp.

2) Wydział mobilizacyjny. Kancelarja główna mieści się w gmachu Województwa parter—prawa strona (plac Litewski).

Biura zapisów: a) Krak.-Przedm. Nr. 54 Kasa Przemysłowców. b) ul. Foksal Nr. 2 t. z. „Klin".

Biura zapisów czynne od 9-ej rano do 9-ej wieczór. Przewodniczący Wydziału przyjmuje codziennie od 1—3 po poł.

3) Wydział propagandy. Lokal: ul. Szpitalna 16 m. 2. Telefon Nr. 180. Urzędowania od 9-ej rano do 8-ej wieczór. Przewodniczący Wydziału przyjmuje od 12—1 i od 4—5 po poł.

4) Wydział prasowy. Lokal: w Uniwersytecie Lubelskim, I piętro, sala Nr. 3. Tel. Nr. 48. Biuro czynne od 9—2 i od 4—6 po poł. Przewodniczący przyjmuje od 12—1 i od 5—6 po poł.

5) Wydział pomocy żołnierzowi. Lokal: Krak.-Przedmieście 58 m. 5, I piętro. Biuro czynne od 9—2 i od 4—6 po poł. Przewodniczący przyjmuje od $10^1/_2$ do $11^1/_2$ rano.

6) Wydział finansowo - rachunkowy. Lokal: Krak.-Przedm. Nr. 37. Biuro i Kasa Wydziału mieszczą się w gmachu Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej (ul. Krak.-Przedm. Nr. 37). Telefon Nr. 192. Biuro urzęduje codziennie od godz. 9—2 i od 4—6 po poł., w niedziele i święta od 12—2. Przewodniczący Wydziału lub jego zastępca przyjmuje interesantów od 10—12 i od 5—6 po poł.

7) Wydział gospodarczy. Lokal: w Syndykacie Rolniczym Krakowskie-Przedmieście 64. Biuro czynne codziennie od 9 rano do 6 po poł. Przewodniczący przyjmuje od 2 — 4 po poł., zastępca przewodniczącego od 10 r. do 12 w poł.

C.

OGŁOSZENIA.

Obwieszczenie.

Wydział Hipoteczny przy Sądzie Pokoju w Sokołowie obwieszcza, że otwarte zostały postępowania spadkowe po śmierci:

1) Moszka-Herszka Kotlarskiego współwłaściciela nieruchomości miejskiej w Sokołowie, oznaczonej hipotecznym Nr. 131.

2) Całki-Icka Guzowskiego właściciela nieruchomości miejskiej w Sokołowie, oznaczonej hipotecznym Nr. 134 i

3) Stefanji Bielińskiej właścicielki sumy rubli 1900, zabezpieczonej na nieruchomości miejskiej w Sokołowie, oznaczonej hipotecznym Nr. 43.

Termin zamknięcia tych postępowań spadkowych wyznacza się na dzień 4 listopada 1920 r., w którym osoby zainteresowane mają się stawić w Kancelarji Wydziału Hipotecznego w Sokołowie pod skutkiem prekluzji.

Wydział Hipoteczny przy Sądzie Pokoju w Sokołowie obwieszcza, że otwarte zostały postępowania spadkowe po śmierci:

1) Rojzy Rozencwejg, współwłaścicielki nieruchomości miejskiej w Sokołowie, oznaczonej hipoteczn. Nr. 93.

2) Stefana vel Szczepana—Jana dwóch imion Sołtykowskiego, właściciela sumy marek 15.000, zabezpieczonej na nieruchomości miejskiej w Sokołowie, oznaczonej hipotecznym Nr. 113.

3) Wincentego—Ildefonsa dwóch imion Grzelińskiego, właściciela hipotecznych sum: rubli 4000, rubli 70 k. 29 rubli 1500 i rubli 1000, zabezpieczonych na nieruchomościach miejskich w Sokołowie, oznaczonych hipotecznymi Nr. Nr. 126, 99, 120 i 138.

Termin zamknięcia tych postępowań spadkowych wyznacza się na dzień 30 stycznia 1921 r., w którym osoby zainteresowane mają się stawić w Kancelarji Wydziału Hipotecznego w Sokołowie pod skutkiem prekluzji.

ZGUBIONO dowód osobisty na imię Stanisława Sroczyńskiego z Parczewa, ur. 1870 w Pleszawie (Ks. Pozn.)

WYKAZ

mieszkańców Biłgorajskiego powiatu, którzy stracili przez kradzież lub zgubili dowody osobiste wydane przez Starostwo Biłgorajskie.

1. Herszman Symcha Binem z Biłgoraja—skradziono dowód osobisty z dn. 20/5. 1920 r. Nr. 2125.

2. Joanisgartel Lejzor z Biłgoraja—skradzlono dowód osobisty z dn. 17/5. 1920 r. 1886.

3. Matuszyńska Marja z Biłgoraja—skradziono dowód osobisty z dn. 15/7. 1919 r. Nr. 3319.

4. Matuszyńska Zofja z Biłgoraja—skradziono dowód osobisty Nr. 3320.

5. Pelc Sebastjan z Woli Różanieckiej—skradziono dowód osobisty z dn. 17/11. 1919 r. Nr. 83.

6. Ostrowski Wojciech z Maziarni gm. Huta—skradziono dowód osobisty z dn. 3/4 1919 r. Nr. 716.

7. Szlajcher Fajwel Wolf z Józefowa — skradziono dowód osobisty z dn. 10/6. 1919 r. 2642.

8. Rozwadowski Marc'n z Osuch. gm. Łukowa—zagubił dowód osobisty z dn. 15/12. 1919 r. Nr. 4595.

9. Uzdowska Jadwiga z Biłgoraja—zgubiła dowód osobisty z dn. 17/2. 1920 r. Nr. 647.

Otwarcie urzędu pocztowego Lublin 4.

W dniu 20 lipca 1920 r. został otwarty przy zbiegu ulicy Lubartowskiej i Św. Duskiej urząd pocztowo-telegraficzny Lublin 4 jako urząd nadawczy we wszystkich gałęziach służby.

Wójt Gminy Prawda (pow. Łukowski) ogłasza: „Świadectwo wydane przez Urząd gminy Skórzec pow. Siedleckiego dnia 20 czerwca 1920 r. za Nr. 178 na imię Jana Sachanowicza na wałacha maści gniadej lat 8 zostało zgubione, które uważać za nieważne.

Redakcję zakończono 27. lipca 1920 roku.

Drukarnia Państwowa w Lublinie.

ROZPORZĄDZENIE.

Ministra Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej w sprawie dodatkowego powołania do służby wojskowej mężczyzn urodzonych w 1895 roku.

Art. 1. Na mocy ustawy z dnia 15 czerwca b. r. (Dz. Ust. 17 czerwca 1920 roku Nr. 48 p. 298) powołuje się do służby wojskowej w szeregach armji polskiej na całym obszarze ziem polskich byłych szeregowych wszystkich rodzajów broni (byłych wojskowych) urodzonych w 1895 r., którzy służyli w armjach obcych względnie wojsku lub formacjach polskich.

Art. 2. Osoby objęte art. 1. winny się stawić do Komisji Przeglądowych, które rozpoczną urzędowanie dnia 1 sierpnia r. b.

Wezwania osobiste do popisowych nie będą rozsyłane. O miejscu, dniu i godzinie urzędowania Komisji Przeglądowych winni się popisowi dowiedzieć u wójta względnie w Magistracie.

Powołani mający prawo do uzyskania ulg lub odroczeń winni przynieść z sobą dokumenty uzasadniające ich prawo do ulg względnie odroczeń.

Art. 3. Winni nieusprawiedliwionego niestawiennictwa będą karani w myśl Ustawy z dnia 20 lutego Dz. Ustaw Rz. Polskiej Nr. 20 z dnia 4 marca 1920 r, poz. 104.

Art. 4. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

MINISTER SPRAW WOJSKOWYCH

w. z. SOSNKOWSKI Gen. Por.

WOJEWODA LUBELSKI
I. 2130/II
1.

Podając niniejsze rozporządzenie do wiadomości podlegających poborowi, wzywam ich do stawienia się przed Komisjami Przeglądowemi, których termin i miejsce urzędowania zostaną ogłoszone w powiatach przez Starostów oraz Komisarza Rządu w m. Lublinie. *Lublin, dnia 20 lipca 1920 r.*

Wojewoda Lubelski St. MOSKALEWSKI m. p.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej w sprawie powołania roczników 1890, 1891, 1892, 1893 i 1894 r.

Art. 1.

Na mocy rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dnia 14 lipca 1920 r. (Dziennik Ustaw Rzplitej Polskiej z dnia 20 lipca 1920 r. Nr. 58 poz. 363) powołuje się do służby wojskowej w szeregach Armji Polskiej b. szeregowych wszystkich rodzajów broni i b. wojskowych urodzonych w latach: 1890, 1891, 1892, 1893 i 1894, którzy służyli w armjach obcych względnie w wojsku lub formacjach polskich.

Art. 2.

Osoby, objęte art. 1 winny się stawić do Komisji Przeglądowych, które rozpoczną urzędowanie dnia 9 sierpnia r. b.

Wezwania osobiste do popisowych nie będą rozsyłane.

O miejscu, dniu i godzinie urzędowania Komisji Przeglądowych winni się popisowi dowiedzieć u wójta względnie w Magistracie.

Powołani, mający prawo do uzyskania ulg, lub odroczeń, winni przynieść ze sobą dokumenty, uzasadniające ich prawo do ulg, względnie odroczeń.

Art. 3.

Winni nieusprawiedliwionego niestawiennictwa będą karani w myśl ustawy z dnia 20 lutego 1920 r. (Dz. Ustaw R. P. z dnia 4. marca 1920 r. poz. 104).

Art. 4.

Niniejsze Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

WICEMINISTER SPRAW WOJSKOWYCH

(—) SOSNKOWSKI Gen. Por.

WOJOWODA LUBELSKI
L. 2273/II
1

Podając niniejsze rozporządzenie do wiadomości podlegających poborowi, wzywam ich do stawienie się przed komisjami przeglądowemi, których termin i miejsce urzędowania zostaną ogłoszone w powiatach przez Starostów oraz w Lublinie przez Komisarza Rządu. *Lublin, dnia 28 lipca 1920.*

Wojewoda Lubelski (—) ST. MOSKALEWSKI.